

Погребна Яна

студентка 2 курсу факультету психології, політології та соціології
Національного університету «Одеська юридична академія»
Науковий керівник: ***Шмаленко Юлія Іванівна*** – доцент кафедри
соціології Національного університету «Одеська юридична
академія», кандидат політичних наук, доцент

ОСВІТА ЯК ФАКТОР СОЦІАЛЬНОЇ МОБІЛЬНОСТІ

У сучасному світі освіта є одною із найважливішою галуззю суспільства та соціальної мобільності. Освіта виступає як соціальний інститут та забезпечує виконання свого безпосередньо головного завдання – відтворення соціальності та соціальної мобільності людини. Освіта виступає не тільки одним з важливих факторів соціалізації та соціокультурної інтеграції людини, але також і ефективним засобом розвитку соціального капіталу особистості, підвищення рівня її соціально-економічної мобільності.

Сучасне суспільство переживає стан великих змін у всіх своїх структурах, відбуваються соціальні трансформації у суспільстві, внаслідок цілеспрямованої діяльності людини у соціальних, політичних, культурних, освітніх та економічно-соціальних галузях. Ці зміни безпосередньо пов'язані із появою сфери соціального буття – саме інформаційної сфери[1].

Соціальна мобільність є невід'ємною частиною культури в будь-якому сучасному суспільстві. Мобільні індивіди починають соціалізацію в одному класі, а закінчують у іншому. Вони буквально розриваються між несхожими культурами та стилями життя, але й також бувають інші випадки.

Освіта вже є одним з вирішальних чинників соціального розшарування, так як: з одного аспекту, глобалізація і перенесення

відносин суперництва з галузі фінансових, промислових та інших ресурсів у сферу інформаційних технологій вимагає певного рівня освіти і культури; з іншого боку, в умовах трансформації сучасного суспільства освіта як інститут соціалізації може забезпечити спадкоємність позитивного досвіду, а також, формування нових корпоративних цінностей, необхідних для виникаючих груп[2].

Місце освіти в системі факторів соціальної мобільності, специфіка якої полягає в тому, що вона є умовою для входження людини в кожную із сфер соціального буття, а також є фундаментом системи факторів мобільності. Завдяки своїй включеності до процесу соціального відтворення та розвитку, а також наявності багаторівневих освітніх порогів та цензів, освіта доповнює та оптимізує функціонування інших каналів соціальної мобільності[3].

Сутність освіти як чинника соціальної мобільності проявляється на соціальному та індивідуально-особистісному рівнях (соціально-духовної сутності), складаючи їх єдність та взаємодію[4].

Вивчення сучасного стану інституту освіти та її соціальних функцій є досить складним та багатоаспектним. Розгляд освіти як соціальної проблеми здійснюється, як правило, силами соціологічної та педагогічної наук. Так, соціологічний аспект освіти полягає у вивченні її соціальних функцій. Освіта розуміється як один із безлічі факторів соціальної мобільності. У педагогіці акцентується увагу на освіті як процесі та результаті передачі знань, умінь, навичок. Конкретні науки визначають сутність освіти та її соціальну роль, виходячи зі специфіки своїх предметів.

Список використаних джерел

1. Нурмухаметова В. В. Освіта як фактор забезпечення соціальної мобільності людини в суспільстві: соціально-філософський аспект : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд.

м. Одеса, 25 березня 2022 р.

Матеріали Всеукраїнського круглого столу
«Трансформація українського суспільства в цифрову еру»

філос. наук "Соціальна філософія" / Нурмухаметова Вікторія Василівна – Чебоксари, 2010. – 20 с.

2. Аллак, Ж. Внесок у майбутнє: пріоритет освіти / Ж. Аллак. М: Педагогіка-Прес, 1993. - 168 с.

3. Бейсенова, Г. А. Феномен освітнього знання/Г. А. Бейсенова// Соціально-гуманітарні знання. 2004. - №1. - С. 311.

4. Валити, А. П. Філософські підстави сучасної парадигми освіти / А. П. Валицка // Педагогіка. 1997. - №3. - С. 19.

Рибіна Вікторія Вадимівна

студентка 4 курсу факультету психології, політології та соціології
Національного Університету «Одеська юридична академія»

Науковий керівник: **Яценко Микола Анатолійович** – доцент
кафедри соціології Національного Університету «Одеська юридична академія», кандидат соціологічних наук, доцент

АДАПТАЦІЯ ПРАЦІВНИКІВ ДЕРЖАВНИХ УСТАНОВ ДО СУЧАСНОЇ ЦИФРОВОЇ РЕАЛЬНОСТІ

Сучасний світ дуже швидко видозмінюється, з'являється велика кількість новітніх технологій у цифровій сфері і не тільки. З'являється потреба у опануванні цих новітностей, адже діджиталізація впливає на видозмінення звичних умов життя, у тому числі й робочої сфери.

«Сучасний етап розвитку суспільства характеризується всебічним і масовим впровадженням в усі сфери життя засобів інформаційних технологій, орієнтованих на збір, обробку, зберігання, передачу і поширення інформації. Інформація як головний атрибут постіндустріального інформаційного суспільства стає найважливішим стратегічним ресурсом, а технології роботи з інформацією сильною конкурентною перевагою, драйвером системи державного управління в умовах забезпечення інформаційної

м. Одеса, 25 березня 2022 р.

Матеріали Всеукраїнського круглого столу
«Трансформація українського суспільства в цифрову еру»